

قناری آه قناری

«مجموعه شعر»

محمد کریم پورمهدی

انتشارات روشنان

۱۳۸۴

پورمهدی، محمد کریم، ۱۳۰۷ —

قناری آه قناری "مجموعه شعر" / محمد کریم پورمهدی. — تهران: روشنان، ۱۳۸۴.

۹۶ ص.

ISBN: 964 - 92237 - 7 - 0

۱۱۰۰۰ ریال

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیفا.

۱. شعر فارسی — قرن ۱۴. الف. عنوان.

ق ۷۶۸ پ ۸۴ا

ق ۷۹۹۲/۴۷۲۶ PIR

۱۳۸۴

۱۳۸۴

م ۸۴ - ۲۱۰۳

کتابخانه ملی ایران

انتشارات روشنان

قناری آه قناری

مولف: محمد کریم پورمهدی

طراحی جلد: هویار اسدیان

حروفچینی و صفحه آرایی: رسول نقی زاده

لیتوگرافی: گل مهر

نوبت چاپ: اول بهار ۱۳۸۴

شمارگان: ۱۱۰۰ جلد

قیمت: ۱۱۰۰ تومان

حق چاپ و انتشار محفوظ و مخصوص ناشر است.

ISBN: 964-92237-7-0

شابک: ۹۶۴-۹۲۲۳۷-۷-۰

فهرست

- به جای پیشگفتار ۱۰
- بخش یک ۱۱
- با نای آن شبگرد عابز ۱۳
- ای پاک، بر این خاک ۱۷
- شهر خورشید ۱۹
- پرسش؟! ۲۲
- ماه می تابد ۲۴
- کی، کجا، در کدام کرانه؟ ۲۶
- خون خُنیای شفق ۲۸
- پرواش نیست! ۳۰
- می سرایم لحظه ها را ۳۲
- کو پنجره ای به آفتاب؟ ۳۳
- پشت بر زمان! روبر سازنازش ۳۵
- عشق ۳۷
- باغستان خورشید ۳۹
- با نگاهی ژرف کانگارا! ۴۱
- ساحل خاموش ۴۳
- هلا! خوش یاد باران بهاران ۴۴

- مترسکی به طنز! ۴۶
- پیرخُنیَاگر سرود ۴۷
- از پس پردهٔ شب ۴۹
- پسِ یک قصهٔ تلخ! ۵۰
- به باد افراه شگئی شدید ۵۲
- موج و ساحل ۵۴
- اگر تو نبودی ظلمت بود و خلأ ۵۷
- بر این گوی سرخ فام ۶۰
- بر جدارهٔ نای زمان ۶۲
- تا شهید شاد باش تیغه خورشید ۶۴
- هان! کدام واژه؟! ۶۶
- قناری آه قناری ۶۹
- بر بلور جاری! ۷۴
- بخش دو ۷۵
- گل عشوه‌ها کندای باغبان ۷۷
- «فدای همت آنم»، ۷۹
- بشکنم، تندیسِ درد! ۸۰
- غزلی خواهم گفت ۸۱
- قناری ترانه خوان ۸۲
- «خوشهٔ آن تاک کو؟» ۸۳
- آینه‌ی نور، آه بشکست! ۸۵

- ۸۷ باغ دل بشکفته در پیراهنت
- ۹۰ سحر با نغمه ی مرغ شباهنگ
- ۹۱ فروغی سیمگون
- ۹۲ شبانی بی ستاره
- ۹۳ بر اوراق کتاب راز هستی
- ۹۴ من آن آتش به جان
- ۹۵ شب
- ۹۶ دلم تنگه

www.ketabonline.ir

به جای پیشگفتار

بر این گویِ خونین «زمین» از انجمادِ عقلِ جهانخواران تا خونِ عاطفه
دردآزمونان، چه واژه‌ای را می‌توان بر گزید، که دردِ سترگِ انسانِ قرن را معنا کند،
هان، کدام واژه؟!

درین هجوم، درین عفونت، درین خشمِ بی‌افسار کجاست، آن دست که مهربانی
را دسته‌گلی بچیند؟!

آن کلام جان آگاه کو که آنان را، از هبوطِ تغافل بازدارد؟ در آینه‌ی باغ دیدار، در
انتظارِ شمیمِ شکوفه‌هائیم تا مشام ترا در بزمِ خُنْیایِ خورشید خوش نوازد، آی!
انسان!...

محمد کریم پور مهدی